

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Rakastettu Führer

Osa 1

Johdanto

Adolf Hitler oli varmasti kaikkien kansojen rakastetuin johtaja!

Tämä rakkaus teki hänestä niin tehokkaan. Tämä tehokkuus sai vihollisen pelkäämään häntä niin paljon. Tämä pelko saa vihollisen vihaamaan häntä niin paljon vuodesta ja vuosikymmenestä toiseen.

Viha ei voi voittaa rakkautta. Totuutta ei voi hävittää valheilla. Jaloutta ei voi tuhota alhaisuudella.

Jonain päivänä vuorovesi kääntyy...

Gerhard Lauck
lokakuu 1999 (110)

Kuka oli Adolf Hitler?

Michael Storm

Führerimme Adolf Hitler oli erittäin lahjakas mies. Hän täytti monia erittäin raskaita tehtäviä, kuten sotapäällikön, poliittisen johtajan ja rakentajan rooleja, vain muutamia mainitakseni. Mielestäni useimmin tunnustettu rooli - eli sotaherra - , *ei ollut* todellinen sisäinen mies. Vaikka hän tarttui tehtävään kaikella tarmollaan, se ei ollut hänen sisäinen kutsumuksensa. (Hän kieltäytyi esimerkiksi talouden muuttamisesta totaaliseen sotaan vasta vuoden 1943 lopulla ja saksalaisten naisten värväämisestä sotaponnistukseen vasta 1944, koska hän toivoi voivansa päättää sodan menestyksekkäästi ilman, että hänen tarvitsisi kääntää kurssia elämäntyönsä suhteen).

Vaikka hän oli varmasti todella lahjakas poliittinen johtaja ja dynaaminen valtiomies, nämä olivat ulkoisia rooleja, jotka eivät kuitenkaan tyydyttäneet sisäistä ihmistä. Itärintaman talvikriisin jälkeen ne jäivät taka-alalle sodan herran roolin tieltä, jonka Führer joutui ottamaan.

Adolf Hitlerin sisäinen olemus, joka näkyy koko hänen elämässään, on *rakentajan luonne*. Tämänvuotisen syntymäpäiväartikkelin tarkoituksena on tutkia tätä tosiasiaa. Vastoin juutalaismedian negatiivista kuvaa rakkaasta Führeristämme, hän oli historian positiivisin ja rakentavin johtaja.

Poikana hän halusi taidemaalariksi. Hän jopa ansaitsi nuorena miehenä elantonsa taiteilijana. Todellisen sisäisen kutsumuksensa hän löysi kuitenkin vasta, kun hän haki Wienin yliopistoon. Taideinstituutti hylkäsi hänen hakemuksensa, mikä särki hänen sydämensä. He kuitenkin kertoivat hänelle, että hänen tulevaisuutensa oli arkkitehtuurin alalla, ja että hänen tulisi hakeutua tälle alalle.

Adolf Hitler suunnitteli elämänsä aikana taloja, rakennuksia, stadioneita, siltoja, työläisalueita ja kokonaisia kaupunkeja. Jokaisessa niistä oli hänen sisäisen minänsä leima. Albert Speerin tehtävänä valtakunnan pääarkkitehtina oli ottaa käyttöön Führerin ideat, luonnokset, piirustukset ja mallit ja muuttaa ne todellisuudeksi. Betoni-, lasi- ja terästehtaita syntyi ympäri Saksaa, kun Führerin unelmat saivat muodon. Hänen rakennusohjelmansa jatkui vuodesta 1933 vuoteen 1943. Saksalla ei kuitenkaan ollut riittävästi työntekijöitä tai raaka-aineita, jotta se olisi voinut aloittaa edes murto-osan suunnitelluista hankkeista tuon lyhyen kymmenen vuoden aikana.

Saksan asevarustelu jäi hänen rakennusohjelmansa jalkoihin vuoteen 1944 asti. Vuonna 1938 pelkästään Ranska käytti enemmän rahaa kuin Saksa asevarustelussaan. Vuonna 1939 Iso-Britannia käytti enemmän varoja RAF:ään kuin Hermann Göring Luftwaffeen. Vuonna 1940 Ranskalla oli kaksi kertaa enemmän moderneja panssarivaunuja kuin Saksalla. Ja nämä kaksi niin sanottua rauhaa rakastavaa demokratiaa olivat *heikoimpia* siinä massiivisessa liittoutuneiden voimien koalitiossa, joka piiritti Saksan ihmiskunnan tuntemassa hirvittävimmissä sodassa. Se kesti silti yli kuusi vuotta, ennen kuin Yhdysvallat, Neuvostoliitto, Iso-Britannia, Ranska jne. - nujertaa pieni Saksa.

Autobahnin, rakennusten ja kaupunkien fyysinen luominen oli ilmeisesti Führerille erittäin tärkeä tavoite. Nämäkin jättimäiset hankkeet eivät kuitenkaan riitä osoittamaan hänen sisäistä minäänsä, joka oli paljon suurempi.

Kun Adolf Hitler liittyi tuntemattomaan NSDAP:hen sen seitsemäntenä jäsenenä, hän aloitti kampanjan luodakseen voimakkaan poliittisen koneiston, joka kasvoi tuntemattomuudesta kaikkialle ulottuvaksi liikkeeksi, jonka näemme magneettisessa elokuvassa *Tahdon voitto*. Mikään tästä ei olisi ollut mahdollista ilman hänen sisäistä tarmoaan. Puoluekoneiston rakentaminen ei ollut mikään helppo saavutus, ja koko matkan varrella oli taisteltava pelottavia vihollisia vastaan. Kun puolueen poliittinen haara kasvoi miljooniin jäseniin, Führer loi lukuisia liikkeen haaraosastoja, jotta jokainen jäsen voisi toteuttaa henkilökohtaista kohtaloaan. Tunnetuimpia olivat tietysti S.S., S.A. ja *Hitler-Nuoret*. Mutta oli olemassa kymmeniä muita, paljon suurempia järjestöjä, jotka tukivat työläisiä, maanviljelijöitä, opiskelijoita jne. Niiden jäsenmäärät jättivät jopa kahden miljoonan miehen S.A:n varjoonsa. Führerin nerokkuus oli niin suuri, että lähes kaikki sisällytettiin kansalliseen kudokseen, jossa he saivat tyydytystä siitä, mitä tekivät parhaiten, ja tämä puolestaan yhdisti kansaa niin kuin mikään kansa ei ole koskaan ennen tai sen jälkeen yhdistänyt.

Adolf Hitler ei ainoastaan rakentanut maailmanhistorian laajinta poliittista liikettä - kaikkein epäsuotuisimmissa mahdollisissa olosuhteissa - vaan hän loi myös Euroopan vahvimman talouden. Kun Fahrer otti vallan 30. tammikuuta 1933, Saksan talous oli loppuun palanut, kytevä romu. Työttömyysaste oli yli 25 prosenttia. Saksan markka oli arvoton. Kansainvälinen kauppa oli mahdotonta juutalaisen maailmanlaman ja Ison-Britannian kieltäytymisen vuoksi, koska Saksa ei sallinut pääsyä maailmanmarkkinoille. Jopa tulliliitto Itävallan kanssa oli kielletty Versaillesin pahassa sopimuksessa. Lyhyesti sanottuna Saksa oli varaton ja sitä ympäröi vihamielisten kansakuntien protektionismin muuri. Saksan oli määrä pysyä taloudellisena orjana ikuisesti. Loukkaantumisen lisäksi New

Yorkissa toimiva maailmanjuutalaisuus julisti sodan kansallissosialistista Saksaa vastaan. He vaativat maailmanlaajuista talousboikottia Saksaa vastaan ja käyttivät kaikkia taloudellisia ja poliittisia yhteyksiään maailmanlaajuisesti Saksan kuristamiseksi.

Fuhrer ei lannistunut toivottomalta näyttävästä tehtävästä. Muutamassa tunnissa sen jälkeen, kun hän oli astunut ruorimattoman valtion johtoon, hän aloitti uuden kansantalouden rakentamisen. Uskomattomalla nopeudella Führerin tarmokkuus muutti kuollutta taloutta elinvoimaiseksi, vahvaksi ja elinvoimaiseksi. Miljoonat miehet palasivat töihin. Perheet saattoivat aloittaa uudelleen. Todellinen toivon tunne läpäisi kaikki saksalaiset elämänalueet. Vuoteen 1938 mennessä Saksan talous oli Euroopan vahvin. Se kärsi jopa akuutista työvoimapulasta. Italialaiset, puolalaiset ja ranskalaiset saapuivat Saksaan ruokkiakseen perheensä.

Maailemanrauhan kannalta valitettavasti vain kansallissosialistinen Saksa taisteli tiensä vapaaksi juutalaisten lonkeroista maailman laman aikana. Yhdysvallat oli sen kynsissä vielä 7. joulukuuta 1941, eikä Englanti päässyt siitä koskaan irti. Sota vain johti pakotettuun säännöstelyyn, ja sodan jälkeen Englanti vajosi takaisin massiiviseen, sotaa edeltäneeseen lamaan - ilman imperiumia.

Vaikka nämä saavutukset - kaupunkien, puolueen ja talouden rakentaminen - ovatkin valtavia, ne eivät ole Führerin elämän kruunaava saavutus. 1930-luvulla Adolf Hitler vakuutti toistuvasti maailman johtajille, että kansallissosialismi ei ollut vientitarkoituksessa, ja asetti politiikkansa vastakohtaksi juutalaisen bolshevikki-internationaalin, joka tunkeutui kaikkiin kansakuntiin etsiessään maailmanvalloitusta marxilais-juutalaiselle supervaltiolle. Kansallissosialistinen vallankumous koski vain Saksaa, eikä rappeutuneilla plutokraattisilla demokratioilla ollut mitään pelättävää. Mutta pelkäsivätpä he!

Juutalaisten viha arjalaisen puhtauden elvyttämistä vastaan huipentui maailmansotaan, jossa kansallissosialistinen Saksa oli vastakkain juutalaiskloonien kanssa. Sota alkoi kansallisena kamppailuna, jossa Saksa taisteli saksalaisten selviytymisestä vihamielisessä, juutalaisten hallitsemassa maailmassa. Sodan edetessä kuitenkin kymmenet tuhannet vapaaehtoiset kerääntyivät kansallissosialistien lipun alle taistelemaan paitsi Saksan myös uuden maailmanjärjestyksen puolesta. Heidän tavoitteenaan oli luoda yhtenäinen arjalainen Eurooppa.

Aluksi Hitler vastusti tätä. Hän halusi vain, että Saksa jätettäisiin rauhaan. Mutta kun kävi selväksi, että sotaa ei voitu paikallistaa, hänen näkemyksensä kehittyi

saksalaisesta näkökulmasta yleisaarjalaiseksi, eurooppalaiseksi näkökulmaksi! Pikkuruudesta Saksasta tulisi vetovoimainen henki yhtenäisessä arjalaisessa kansallissosialistisessa Euroopassa, joka ulottuisi Lissabonista Moskovaan. Siitä tulisi lyömätön suurvalta, joka olisi enemmän kuin verrattavissa Yhdysvaltojen juutalaiseen plutokratiaan ja Neuvostoliiton juutalaiseen bolsevismiin.

Kenraali Leon Degrelle johti Waffen S.S. Belgian joukkojaan itärintamalla. He taistelivat Belgian paikan puolesta panaurialaisessa Euroopassa. Hitler piti häntä (ja hänen miehiään) suuressa arvossa. Vuonna 1945 hän jopa sanoi, että jos hänellä olisi poika, hän haluaisi tämän olevan kuin Leon Degrelle!

Sodan loppuun mennessä Führer oli rakentanut aidosti yleisaarjalaisen eurooppalaisen liikkeen, joka sai sadattuhannet ihmiset paitsi tukemaan sitä, myös taistelemaan ja vuodattamaan verta sen puolesta jopa valtakunnan toivottomina viimeisinä tunteina. Führerin bunkkeria Berliinissä puolustivat viimeiseen asti Waffen S.S.:n ulkomaalaiset vapaaehtoiset.

Uskomaton saavutus, vuosisatojen ajan jakautuneen Euroopan yhdistäminen, ei ollut vain Führerin kruunaava saavutus. Se on myös katalysaattori, joka edelleen kehittää kansallissosialismia yksinomaan saksalaisesta liikkeestä nykypäivän maailmanlaajuiseksi, yleisaarjalaiseksi ilmiöksi. Tämä unelma todellisesta maailmanrauhasta palaa vahvana miljoonien valkoisten miesten sydämissä ympäri maailmaa.

Adolf Hitler oli suurin kaikista johtajista. Hänen perintönsä meille on hänen käsityksensä maailmanrauhasta, joka perustui panaurilaisen kansallissosialismin uuteen maailmanjärjestykseen. Yksinkertaisesti sanottuna kaikki valkoiset miehet yhdistetään arjalaiseksi veljeskunnaksi, jossa jaamme kollektiivisen neromme, työmme ja rodullisen ylivertaisuutemme tuomat edut.

Huhtikuun 20. päivä on rakkaan johtajamme Adolf Hitlerin syntymäpäivä. Samalla kun jokainen tilaaja, kannattaja ja aktivisti juhlii, kysykää itseltänne: *"Mitä minun pitäisi tehdä auttaakseni Führerin tärkeimmän työn loppuun saattamisessa?". Mitä voin tehdä varmistaakseni arjalaislasteni selviytymisen tässä yhä vihamielisemmässä, ei-valkoisessa maailmassa?"*

Muistoksi kaatuneen johtajamme Adolf Hitlerin unelmalle yhdistyneestä arjalaisesta rodusta. - *HEIL HITLER!*

Pyhiinvaellus

Katti

"Tänään minusta tuntuu siltä, että kohtalo valitsi Braunau am Innin syntymäpaikakseni. Niinpä tämä pieni kaupunki rajalla on minulle suuren tehtävän symboli.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, osa 1, luku I.

Aloin tuntea tuhansien kilometrien ja kolmen päivän matkan lentokoneella, lautalla ja junalla Chicagosta, kun Salzburgista lähtevä junani kulki halki vihreän maaseudun, jossa hopeiset joet kietoutuivat toisiinsa piparkakkukylien välissä. Mustat ja harmaat pilvet lipuivat matalalla alkukantaisten vuorten yllä, vuoroin peittäen ja vuoroin paljastaen niiden räikeät huiput - ihastuttava, dramaattinen, jatkuvasti muuttuva panoraama Ylä-Itävallasta. Olin kuitenkin enemmän uupunut kuin innostunut ja kaipasin lämmintä sänkyä ystävällisessä Gasthofissa.

Väsymykseni haihtui ja adrenaliiniryöppy latasi aineenvaihdunta-akkujani, kun juna hidastui pysähtyen seuraavalle asemalle, jonka nimi oli "Braunau am Inn". Vaikka olin suunnitellut saapuvani tähän keskiaikaiseen pikkukaupunkiin jo monta kuukautta, aseman nimen näkeminen ensimmäistä kertaa junan ikkunasta oli järkytys. Olin päässyt perille! Olin todella täällä." Selkäreppu olalla kävelin kylmän kaatosateen läpi pari kilometriä asemalta yksinäiselle Linzer Strasselle, jossa tiedustelin Maybräu Gasthofista. Minulla oli onnea. Emäntä kertoi, että kaikki muut paikat Braunaussa ja lähistöllä oli varattu, usein kuukausia etukäteen. "En ihmettele sitä", sanoin kryptisesti, ja hän hymyili. "Koko maailma on täällä tässä kuussa." "Mitä?" Minä henkäisin. "Odota vain. Tulet näkemään!" Ja hän jätti minut yksin miettimään arvoitustaan mukavaan pikku koppiini.

Heräsin aamunkoitteessa aamuun, joka oli vielä kostea eilisen sadekuuron jäljiltä. Kaupunki oli kuitenkin täynnä kylätoimintaa, ja ihailin modernin elämän, kauppojen ja kotien sekä menneiden vuosisatojen perinteisten rakennusten ja katujen ihmeellistä ja harmonista sekoittumista. Jatkoin Linzer Strassen päähän, josta avautui ilmava tori suoraan keskiajalta. Sen eteläpäässä seisoivat Salzburger Tor, massiivinen kaari, joka viisisataa vuotta sitten vartioi Braunaun alkuperäistä sisäänkäyntiä. Toisen puolen kautta katusilta ylittää pienen Inn-joen sivujoen. Torista ehkä sadanviidenkymmenen metrin päässä on edelleen suuri, tavallinen, valkoiseksi kalkittu rakennus, jossa nykyään asuu kerrostaloasukkaita. Juuri tähän

näennäisen merkitsemättömään rakennukseen hämärässä itävaltalaisessa kaupungissa olin tullut vierailemaan maailman toiselta laidalta. Täällä, Salzburger Vorstadtin talossa, oli nimittäin syntynyt maan suurin poika, ja olin saapunut juhlimaan hänen satavuotissyntymäpäiväänsä.

En myöskään ollut yksin, kuten sain tietää seuraavana päivänä, kun Itävallan armeijan tavalliset joukot ja erikoisjoukot miehittivät Braunau am Innin äkillisesti. Liikenne sillan yli Saksan rajalle oli suljettu, ja kaupunkiin saapuvien henkilöiden oli esitettävä todistus asuinpaikasta. Sotilashelikopteri kiersi matalalla yläpuolella, kun kymmeniä panssaroituja miehistönkuljetusvaunuja rymisteli vanhan torin läpi. Kohtauksissa, jotka muistuttivat 1940-luvun Hollywoodin propagandafilmejä, konekiväärejä kantavat sotilaat pörräsivät hämmentyneiden kyläläisten keskellä, ja kypäräpäiset hahmot, joilla oli pistooleja varustettuja upseereita, asettuivat vartiopaikoille. Eri puolilla kaupunkia näkyi julisteita, joissa ilmoitettiin selvästi, että Braunau oli sotatilalain alainen. Kaikenlaiset julkiset mielenosoitukset, varoitettiin hallituksen julisteissa, olivat tiukasti kiellettyjä keskiviikon kello 14.00 ja perjantain kello 9.00 välisenä aikana. Yli kahden henkilön ääneen puhuminen, katu- tai jalkakäytäväkokoonnutumiset, lentolehtisten jakaminen, iskulauseiden huutaminen ja jopa "epäilyttävään vaatetukseen" pukeutuneet henkilöt voitiin välittömästi pidättää ja asettaa syytteeseen Itävallan natsivastaisen lainsäädännön nojalla.

Itsetyytyväiset demokratian kannattajat käyttäytyivät juuri niin kuin heidän omat ilkeät karikatyyrinsä "totalitaarisista fasisteista". Mutta juuri ennen heidän saapumistaan kaupunkiin tulvi tuhansia "ulkopuolisia" kaikkialta Euroopasta ja Amerikasta, jopa Australiasta, Etelä-Afrikasta ja idästä. Pieni Braunau-parka paisui vierailijoista, ja ilmapiiri kävi yhä raskaammaksi jännittyneestä odotuksesta. Kaikkien huulilla liikkui huhuja. Ihmissusikommandojen oli tarkoitus nostaa hakaristilippu Salzburg Torin ylle keskiyöllä. Juutalaisten salamurhaajien uskottiin hiippailevan kaduilla yöllä. Milanolaiset terroristit aikoivat pummata Simon Wiesenthalin kuvan pormestarin asunnon edessä. Yleisön pelkoa ei lievittänyt se, että hallituksen joukot vetivät barrikadin Salzburger Torin poikki ja sulki vanhan Vorstadtin ja sen kielletyn alueen. Kaaren läpi näkyi katu, joka oli aavemainen pakotetun tyhjyytensä vuoksi.

Myöhäisiltaan mennessä Kauppatori oli suurelta osin autio, lukuun ottamatta asemissaan olevia sotilaita. Kaikki kapakat ja ravintolat olivat kuitenkin täynnä juhlijoita. Vähän ennen puoltayötä alkoi tapahtua. Gann-hotellissa, joka ei ollut kaukana barrikadilla varustetusta Salzburger Torista, joku tilasi pullot talon parasta samppanjaa, ja maljat nousivat ympäriinsä syntymäpäivän tervehdykseksi. Oman

Maybräuni Ratskellerissä, viereisessä pöydässä, jonka ympärillä oli müncheniläisiä yliopisto-opiskelijoita, nuori mies nousi fiksusti seisomaan, heilutti oikeaa kättään laittomassa tervehdyksessä ja huusi kovaan ääneen: "*Suur-Saksan valtakunnan puolesta, Sieg Heil!*". *Sieg Heil! Sieg Heil!*" Kukaan ei häirinnyt häntä tai hänen seuralaisiaan.

Koska olin yksin, oma juhlanani oli hiljaisempi. Kävelin läheiselle tyhjälle torille ja istahdin penkille suuren kyläkellon alle. Katsoin ylös kohti taivasta. Pilvet, jotka olivat peittäneet suurimman osan Keski-Eurooppaa kuluneen viikon ajan, olivat hälvenneet, ja havaittavat tähdet tanssivat vääjäämättömästi kohtalokkaisesti asentoihinsa, kun uhkean kellon uljaat keuhkot soittivat painokkaasti keskiyön. Olla tässä paikassa, tällä hetkellä - ei ole sanoja. Kun viimeinen lyönti kaikui ikuisuuteen, painoin pienen kasettisoittimeni soittopainiketta. Badenweiler, hänen lempimarssinsa, jyskytti kuulokkeissani.

Seuraavana aamuna Kauppatori oli täynnä odottavia ihmisiä. He kaikki näyttivät odottavan, odottavan - odottavan mitä? Ketä? Aivan kuin hän itse ilmestyisi joka hetki, ehkä seisoen pystyssä isossa mustassa Mersussa. Ehkä he odottivat jotain sellaista. Elävä henki, sen miehen tunteellisesti käsin kosketeltava läsnäolo, joka neljänkymmenen vuoden ajan fyysisen kuolemansa jälkeen kiinnitti maailman huomion synnyinseuduilleen, voimistui ja ilmeni voimakkaammin.

Keskipäivällä joukko italialaisia fasisteja ilmestyi salaperäisesti väkijoukon keskelle. Yksi heistä yritti puhua uhmaten viranomaisten ylivoimaista läsnäoloa. "*Tuomme syntymäpäivätervehdyksen valkoisen rodun suurimmalle sankarille! Hän elää ikuisesti veriveljiensä ja -sisartensa sydämissä ja mielissä! Ei juutalais-tyranneja.*" - Sotilaat syöksyivät hänen ja hänen toveriansa kimppuun, mutta eivät ennen kuin he saivat tehdä tervehdyksen ällistyneille katsojille. Jotkut väkijoukossa uskalsivat tervehtiä takaisin. Toiset hurrasivat, ja muutamat alkoivat laulaa vanhaa rynnäkköjoukkojen laulua "Brüder in Zechen und Gruben", ilmeisesti nokkela viittaus italialaisen lyhyeen puheeseen "veriveljistä". Poliisi nouti nämäkin vastaan tulijat pidätettäväksi, mikä on raskas rangaistus tässä maailmankolkassa.

Oma pieni juhlanani pidettiin tämän hälinän takana, 1400-luvulla rakennetun upean St. Stefansin katedraalin Pfarrkirche-aukiolla. Ensin laskeuduin läheiseen maanalaiseen sotasurmien muistomerkkiin, jonka seiniin on kaiverrettu Braunaun kaatuneiden nimet. Lattian keskellä on sankarikuolemassa nukkuvaa sotilasta esittävä kuva. Pohjoisseinällä on kunniakirja Stalingradissa kaatuneista sotateista. Tähän asetin kukkakimpun, jossa oli pieni käärö, jossa luki: "Ja te olette vielä

valloittaneet!". Nousin muistomerkistä ulos johtavat portaat ja siirryin Pfarrkircheen, jossa laskin kukkivan ikivihreän seppeleen, jossa oli hänen valokuvansa, alttarin keskelle ja sytytin ylimmän uhrikynttilän.

Meditoidessani penkissä näin vanhan naisen tulevan sisään ja menevän suoraan alttarille, jossa hän huomasi seppeleeni ja sen valokuvan. Vaikka hän oli ilmeisesti ällikällä lyöty löydöstään, hän ei häirinnyt ikivihreää. Muut ihmiset tulivat, näkivät sen ilmeisen hämmästyneinä, mutta jättivät sen koskematta.

Kävin katedraalin takaosassa katsomassa ikivanhaa alttaria, jossa lapsi kastettiin, ja palasin sitten takaisin kirkkaaseen auringonvaloon täpötäydelle torille. Nämä yksinkertaiset, hiljaiset tapahtumat eivät pysty kertoessaan välittämään sitä syvästi koskettavaa laatua ja syvää tunnekokemusta, joka tästä päivien päivästä, joka oli varmasti elämäni sisäisesti inspiroivin päivä, välittyi. Tuohon huhtikuun päivään asti olin pitkälti epätoivoinen menestysmahdollisuuksiemme suhteen. Tuo mittaamaton onnettomuus - toisen maailmansodan menetys - näytti peruuttamattomalta. Tuon maallisen sivilisaation katastrofin surullisen lopun jälkeen liike on ponnistellut eteenpäin, kaatunut ja ponnistellut jälleen eteenpäin aikana, jolloin pahan lumoavat voimat näyttävät voittamattomilta.

Mutta tuona huhtikuun 20. päivänä, hänen syntymänsä sadantena vuosipäivänä, hänen pyhässä synnyinpaikassaan, minulle valkeni vähitellen odottamaton oivallus siitä, että olin ollut ahdasmielinen rajoittaessani arvostukseni liikkeen kehityksestä ja edistyksestä omaan ohueen aikajanaani. Hänen ajatuksensa on Ikuinen käsite. Historialliset seuraukset, jotka hän pani liikkeelle, ovat tapahtumien hyökyaalto, joka saa hillitöntä vauhtia vuosien kuluessa ja pitkälle tulevaisuuteen. Liikkeemme on luonnonlakien soveltamista ihmisen asioihin, ja luonto on kaikkivoipa. Se voidaan tilapäisesti estää, mutta sen voimat vain kasvavat turhautumisen myötä, jotta se lopulta syöksyy eteenpäin raivokkaammin kuin koskaan ennen.

Huhtikuun 21. päivänä sen jälkeen, kun viranomaiset olivat poistaneet barrikadit hänen taloltaan, väkijoukko vyöryi sitä kohti kuin muslimit Mekan pyhän kiven ympärille. Olin monien tuntemattomien joukossa, mutta me kaikki tunsimme yhtäkkiä olevamme sukua toisillemme, hakaristin veljiä ja sisaria, ja yhdessäolo tässä kunnioitetussa paikassa oli kuin kotiinpaluu. Hänen henkensä kietoi meidät kaikki ympärilleen, teki meistä tovereitaan ja täytti meidät varmuudella tulevaisuutta varten. Pelkästään se, että olimme tulleet kaikkialta maapallolta tähän paikkaan, tähän erityiseen aikaan keskellä vihamielistä maailmaa, oli riittävä todiste siitä, että aate eli vielä." Kuten hän sanoi elokuvassa "Tahton voitto" - "sydämemme käsky" toi meidät yhteen. Tunsimme ainutlaatuista ylpeyttä

tietoisuudessa siitä, että tulevat sukupolvet kadehtivat meitä, jotka kokoontuimme tänne tänä ainutlaatuisena hetkenä sytyttämään syntymäpäiväkynttilän tietämättömyyden ja pahan valtavan yön keskellä. Tästä liekistä leviää samanaikaisesti majakka, joka valaisee rotusukulaisiamme, ja tuli, joka polttaa jälkipolvemme myrkyttäjät.

Olin tullut Braunau am Innin tarjotakseni hänelle mitä vähäpätöisimpiä juhlia hänen muistonsa kunniaksi. Mutta hän antoi minulle lahjan, joka oli yhtä suuri kuin elämä itse - uuden, järkkymättömän uskon väistämättömään, ehdottomaan voittoon. Heil Hitler! Tuhat kertaa Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1936 Ausgabe 1173 28. April 2017 4/20

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stiller als je zuvor in der Nachtzeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Millionen von Menschen, Vertriebene, Verfolgung und Verdrängung haben nicht anerkannt, das Ende der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu sein.

Alle Nationalsozialisten sind unerschütterlich. Tüchtigen und Kampfmännern stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern.

Der Kampf ist zwar stiller geworden, aber die Größe des biologischen Völkern ist keine noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vornehmliche Aufgabe ist aber dabei, das Völkern – gegen alle weißen Völkern (1) – zu kämpfen. Keine Mittel und Eisenbahnen, U-Boote und Kampfmännern!

Oh "Jude" oder "Neger", ich bin Weibchen! oder ein Mannchen! Ich bin Propagandist! Ich bin ein Mannchen! Ich bin ein Mannchen! Ich bin ein Mannchen! Ich bin ein Mannchen!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkemyksesi tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthescientist.com/truth.htm) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaisen mielenkiintoista. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa ensin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosien jälkeen kerran kukaan internetin tiedon ja

the NEW ORDER

Number 176 (175) Founded 1978 April 26, 2017 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture dilution, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or mass halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!